Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

12. december 2014*

»Dumping — import af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Kina — fornyet prøvelse — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — ret til forsvar — faktisk vildfarelse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt«

I sag T-643/11,

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, Suzhou (Kina),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, Roding (Tyskland),

ved advokaterne K. Neuhaus, H.-J. Freund og B. Ecker,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, først bistået af advokaterne G. Berrisch og A. Polcyn, derefter af advokaterne A. Polcyn og D. Geradin,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1008/2011 af 10. oktober 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til at omfatte importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil afsendt fra Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Thailand eller ej efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 268, s. 1), for så vidt som denne forordning vedrører sagsøgerne,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Prek, og dommerne I. Labucka og V. Kreuschitz (refererende dommer),

* Processprog: engelsk.

justitssekretær: fuldmægtig N. Rosner,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 12. februar 2014,

afsagt følgende

Dom [1]

Tvistens baggrund *[udelades]*

Retsforhandlinger og parternes påstande *[udelades]*

Retlige bemærkninger

1.1. *Formaliteten [udelades]*

2.2. *Realiteten*

35 I den foreliggende sag har sagsøgerne fremsat tre anbringender. I henhold til det første anbringende er det sagsøgernes opfattelse, at deres ret til en retfærdig rettergang, deres ret til forsvar og deres ret til at blive hørt er blevet tilsidesat. I henhold til det andet anbringende er det sagsøgernes opfattelse, at Rådet begik faktiske fejl i 58. og 60. betragtning til den anfægtede forordning. Endelig er det i henhold til det tredje anbringende sagsøgernes opfattelse, at betragtningerne om, at der var tale om skade, og at der var en årsagssammenhæng mellem den angivelige dumpingimport og sandsynligheden for, at skaden ville fortsætte, hvis antidumpingforanstaltningerne blev ophævet, er baseret på flere urigtige skøn.

Det første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes processuelle rettigheder

36 Det er i det væsentlige sagsøgernes opfattelse, at deres ret til en retfærdig rettergang, deres ret til forsvar og deres ret at blive hørt er blevet tilsidesat, fordi Rådet vilkårligt undlod at tage hensyn til deres bedømmelse af skaden for perioden fra 2007 til 2009, således som den fremgik af deres skrivelse af 25. juli 2011. Denne tilsidesættelse fremgår af det forhold, at det i 60. betragtning til den anfægtede forordning ifølge sagsøgerne med urette angives, at sagsøgerne kun så på udviklingen mellem 2009 og NUP. Ifølge sagsøgerne kan deres ret til at give deres mening til kende ikke begrænses til en simpel ret til at have mulighed for at fremsætte bemærkninger, men medførte en pligt for Kommissionen til fuldt ud at tage hensyn til de argumenter, som de havde fremført i deres skrivelse af 25. juli 2011. Rådets undladelse af at undersøge nævnte skrivelse udgør derfor ikke alene en tilsidesættelse af deres ret til en retfærdig rettergang, men også af grundforordningens artikel 11, stk. 2, tredje afsnit.

37 Rådet har bestridt at have tilsidesat sagsøgernes processuelle rettigheder eller grundforordningens artikel 11, stk. 2, tredje afsnit.

38 For så vidt som sagsøgerne har anført, at der er sket en tilsidesættelse af deres ret til forsvar og af deres ret til at blive hørt, bemærkes, at retten til forsvar udgør et grundlæggende princip i EU-retten, og at retten til at blive hørt er en integrerende del heraf (jf. i denne retning dom af 12.2.1992, Nederlandene m.fl. mod Kommissionen, C-48/90 og C-66/90, Sml., EU:C:1992:63, præmis 44, af 29.6.1994, Fiskano

1 — Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

mod Kommissionen, C-135/92, Sml., EU:C:1994:267, præmis 39, af 24.10.1996, Kommissionen mod Lisrestal m.fl., C-32/95 P, Sml., EU:C:1996:402, præmis 21, af 22.11.2012, M., C-277/11, Sml., EU:C:2012:744, præmis 82, og af 18.7.2013, Kommissionen m.fl. mod Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P og C-595/10 P, Sml., EU:C:2013:518, præmis 98), der finder anvendelse på enhver (jf. i denne retning dom af 18.12.2008, Sopropé, C-349/07, Sml., EU:C:2008:746, præmis 36).

39 Denne grundlæggende ret til overholdelse af retten til forsvar under en procedure, der resulterer i vedtagelsen af en bebyrdende retsakt, fremgår desuden udtrykkeligt af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der i medfør af artikel 6, stk. 1, TEU har samme juridiske værdi som traktaterne. Det angives således navnlig i artikel 41, stk. 2, litra a), i chartret om grundlæggende rettigheder, at retten for enhver til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af EU-institutionerne bl.a. omfatter retten for enhver til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning over for ham eller hende, som måtte berøre vedkommende negativt.

40 Det er endvidere i forbindelse med antidumpingprocedurer blevet fastslået, at retten til forsvar og retten til at blive hørt er af afgørende betydning i sådanne procedurer (jf. i denne retning dom af 16.2.2012, Rådet mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, Sml., EU:C:2012:78, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis).

41 En overholdelse af disse rettigheder forudsætter, at de berørte virksomheder skal have haft mulighed for under den administrative procedure effektivt at give deres mening til kende vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (dom af 27.6.1991, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, C-49/88, Sml., EU:C:1991:276, præmis 17, og af 11.7.2013, Hangzhou Duralamp Electronics mod Rådet, T-459/07, EU:T:2013:369, præmis 110).

42 I den foreliggende sag har sagsøgerne imidlertid ikke godtgjort, at de ikke har været i stand til effektivt at give deres mening til kende vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå EU-institutionerne støtter deres konklusion om at opretholde antidumpingtolden. De har heller ikke fremført noget forhold, som de ikke har kunnet gøre gældende, og som de ikke har haft lejlighed til at forelægge for EU-institutionerne.

43 Sagsøgerne har foreholdt EU-institutionerne, at de ikke har taget hensyn til deres bemærkninger. Denne angivelige manglende hensyntagen til deres bemærkninger udgør imidlertid ikke en tilsidesættelse af deres ret til forsvar eller af deres ret til at blive hørt. Selv om overholdelsen af de nævnte rettigheder kræver, at EU-institutionerne gør det muligt for sagsøgerne effektivt at give deres mening til kende, kan denne overholdelse således ikke indebære en pligt for de nævnte institutioner til at tilslutte sig disse. Det kræves, for at sagsøgerne effektivt kan give deres mening til kende, blot, at denne meningstilkendegivelse kan ske i så god tid, at EU-institutionerne med den fornødne påpasselighed kan gøre sig bekendt hermed og vurdere relevansen heraf for indholdet af den retsakt, der er ved at blive vedtaget (jf. i denne retning dom af 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, C-141/08 P, Sml., EU:C:2009:598, præmis 97, 98 og 102, og dom Sopropé, præmis 38 ovenfor, EU:C:2008:746, præmis 49 og 50).

44 Det er derfor med urette, at sagsøgerne har anført, at der er sket en tilsidesættelse af deres ret til forsvar eller af deres ret til at blive hørt.

45 For så vidt som sagsøgerne har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af deres ret til en retfærdig rettergang, bemærkes, at selv om Kommissionen eller Rådet ikke kan kvalificeres som en »ret« som omhandlet i artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950 (jf. i denne retning dom af 29.10.1980, van Landewyck m.fl. mod Kommissionen, 209/78-215/78 og 218/78, EU:C:1980:248, præmis 81, og af 7.6.1983, Musique Diffusion française m.fl. mod Kommissionen, 100/80-103/80, Sml., EU:C:1983:158, præmis 7), skal Kommissionen og Rådet ikke desto mindre overholde EU's

grundlæggende rettigheder under den administrative procedure, heriblandt retten til god forvaltning, som er knæsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder. Navnlig er det i administrative procedurer for Kommissionen og Rådet vedrørende beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, sidstnævnte bestemmelse, og ikke artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, der finder anvendelse (jf. analogt dom af 11.7.2013, Ziegler mod Kommissionen, C-439/11 P, Sml., EU:C:2013:513, præmis 154 og den deri nævnte retspraksis).

46 Sagsøgernes klagepunkt skal derfor forstås således, at sagsøgerne med dette klagepunkt gør gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til god forvaltning på grund af den manglende hensyntagen til de af sagsøgerne i deres skrivelse af 25. juli 2011 fremsatte bemærkninger. Nævnte ret indebærer en pligt til at udvise omhu, som pålægger den kompetente institution omhyggeligt og upartisk at efterprøve alle relevante forhold i den konkrete sag (jf. i denne retning dom af 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, Sml., EU:C:1991:438, præmis 14, af 6.11.2008, Nederlandene mod Kommissionen, C-405/07 P, Sml., EU:C:2008:613, præmis 56, og af 16.9.2013, ATC m.fl. mod Kommissionen, T-333/10, Sml., EU:T:2013:451, præmis 84).

47 I den foreliggende sag angav Rådet følgende i 60. betragtning til den anfægtede forordning:

»I sine kommentarer til fremlæggelsen hævdede en eksporterende producent fra Kina, at visse indikatorer, herunder produktion, salgsmængde, rentabilitet, kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse, faktisk ikke viser nogen negativ udvikling for EU-erhvervsgrenen. Virksomheden har dog kun set på udviklingen mellem 2009 og NUP, mens det med henblik på vurdering af skade er nødvendigt at vurdere den samlede udvikling i EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode, dvs. mellem 2007 og NUP. Som forklaret ovenfor (se betragtning 43 til 49) udviklede alle skadesindikatorer, der blev nævnt af den kinesiske eksportør, sig i en negativ retning i den betragtede periode.«

48 Det er på baggrund af en gennemgang af sagsøgernes skrivelse af 25. juli 2011 korrekt, at det udelukkende var med hensyn til perioden mellem 2009 og NUP, at sagsøgerne gjorde gældende, at produktion, rentabilitet, kapacitetsudnyttelse og beskæftigelse for EU-erhvervsgrenen ikke viste nogen negativ udvikling, men tværtimod viste en positiv udvikling.

49 Anden sætning i 60. betragtning til den anfægtede forordning (»Virksomheden har dog kun set på udviklingen mellem 2009 og NUP, mens det med henblik på vurdering af skade er nødvendigt at vurdere den samlede udvikling i EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode, dvs. mellem 2007 og NUP«) skal imidlertid læses og forstås på baggrund af første sætning i denne betragtning. Selv om det således er korrekt, at sagsøgerne i deres skrivelse af 25. juli 2011 også påberåbte sig den betragtede periode, vedrører bedømmelsen, hvorefter visse faktorer ikke havde udviklet sig negativt, kun udviklingen mellem 2009 og NUP.

50 Det er derfor med urette, at sagsøgerne i det væsentlige har anført, at der er sket en tilsidesættelse af institutionernes pligt til at udvise omhu med hensyn til bedømmelsen i 60. betragtning til den anfægtede forordning.

51 For så vidt som sagsøgerne i det væsentlige har gjort gældende, at institutionerne har tilsidesat deres pligt til at udvise omhu og grundforordningens artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, fordi de ikke tog hensyn til de andre elementer i sagsøgernes bemærkninger i skrivelsen af 25. juli 2011, bemærkes endelig, at i medfør af denne bestemmelse skal EU-institutionernes konklusioner drages under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

52 Af de grunde, der er angivet ovenfor, undlod institutionerne ikke i den anfægtede forordning at tage hensyn til den manglende negative udvikling, som sagsøgerne havde henvist til i deres skrivelse af 25. juli 2011, med hensyn til produktion, rentabilitet, kapacitetsudnyttelse og beskæftigelse for

EU-erhvervsgrenen. Endvidere fremgår det af 59. betragtning til den anfægtede forordning, at institutionerne tog hensyn til udviklingen i rentabilitet, produktion, salgsmængde, kapacitetsudnyttelsesgrad, omfang af beskæftigelse og produktivitet i EU mellem 2007 og NUP. Institutionerne tog således hensyn til de nævnte elementer i den betragtede periode. For så vidt som det er sagsøgernes opfattelse, at institutionerne foretog en ukorrekt bedømmelse af de nævnte elementer, henset til sagsøgernes bemærkninger i deres skrivelse af 25. juli 2011, må det fastslås, at denne konstatering vedrører spørgsmålet, om den bedømmelse i den anfægtede forordning, som det tredje anbringende vedrører, er begrundet, og henhører derfor ikke under legalitetskontrollen af nævnte forordning. Heraf følger, at sagsøgernes klagepunkt om, at institutionerne skulle have tilsidesat deres pligt til omhu og grundforordningens artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, fordi de ikke tog behørigt hensyn til elementerne i sagsøgernes bemærkninger i skrivelsen af 25. juli 2011, skal forkastes

53 Af samtlige ovenstående grunde skal sagsøgernes første klagepunkt vedrørende en tilsidesættelse af deres processuelle rettigheder forkastes

Det andet anbringende vedrørende faktiske fejl

Indledning *[udelades]*

Det andet anbringendes første led *[udelades]*

Det andet anbringendes andet led *[udelades]*

Det andet anbringendes tredje led *[udelades]*

Konklusion *[udelades]*

Det tredje anbringende vedrørende åbenbart urigtige skøn

Indledning *[udelades]*

Det tredje anbringendes første led

–– Åbenbart urigtige skøn og tilsidesættelser af grundforordningens artikel 11, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, 6 og 7 *[udelades]*

–– Manglende begrundelser *[udelades]*

–– Konklusion *[udelades]*

Det tredje anbringendes andet led

–– Indledning *[udelades]*

–– Bedømmelserne i 58. og 59. betragtning til den anfægtede forordning *[udelades]*

–– Bedømmelserne i 61. betragtning til den anfægtede forordning *[udelades]*

–– Bedømmelserne i 62. betragtning til den anfægtede forordning *[udelades]*

–– Bedømmelserne i 64. betragtning til den anfægtede forordning *[udelades]*

–– Konklusion *[udelades]*

Sagens omkostninger *[udelades]*

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd og Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG bærer deres egne omkostninger og betaler fire femtedele af de af Rådet afholdte omkostninger.

3) Rådet bærer en femtedel af sine egne omkostninger.

4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

Prek Labucka Kreuschitz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. december 2014.

Underskrifter

Indhold

Tvistens baggrund 2

Retsforhandlinger og parternes påstande 2

Retlige bemærkninger 2

1. 1. Formaliteten 2

2. 2. Realiteten 2

Det første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes processuelle rettigheder 2

Det andet anbringende vedrørende faktiske fejl 6

Indledning 6

Det andet anbringendes første led 6

Det andet anbringendes andet led 6

Det andet anbringendes tredje led 6

Konklusion 6

Det tredje anbringende vedrørende åbenbart urigtige skøn 6

Indledning 6

Det tredje anbringendes første led 6

– – Åbenbart urigtige skøn og tilsidesættelser af grundforordningens artikel 11, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, 6 og 7 6

– – Manglende begrundelser 6

– – Konklusion 6

Det tredje anbringendes andet led 6

– – Indledning 6

– – Bedømmelserne i 58. og 59. betragtning til den anfægtede forordning 6

– – Bedømmelserne i 61. betragtning til den anfægtede forordning 6

– – Bedømmelserne i 62. betragtning til den anfægtede forordning 6

– – Bedømmelserne i 64. betragtning til den anfægtede forordning 6

– – Konklusion 6

Sagens omkostninger 6